

GOEDE WEEK... WEEK VAN HOOP

Zondag beginnen we als christenen aan de Goede Week. Het is dé week van het jaar, die we niet zomaar onder de niet-essentiële activiteiten plaatsen. In de komende dagen worden wij gebracht tot de bron en de kern van ons geloof. Er wordt ons een weg gegeven die ons brengt naar de verrijzenis van Jezus, naar een nieuw Pasen. En ja, het is een 'goede' week. Want het is een week van de hoop. Onlangs las ik het volgende: *'Het kan moeilijk zijn om te hopen op iets dat misschien nooit komt. Hoop is een lied dat je zingt als al het andere zegt dat er niets te zingen valt. Hoop is vreugde. Hoop is het getuigenis dat zegt: 'Ook al gaat het niet gebeuren, ik zal leven alsof het wél zo is.'* Leven als mensen van Pasen, mensen geraakt door de verrijzenis, daartoe wil de komende Goede Week ons brengen.

Groene twijgen met palmzondag

Bij het begin van de Goede Week worden groene palmtakken gezegend. Voor velen wordt dit ervaren vanuit een religieuze gewoonte. Een gewoonte die vaak blijft steken in een volkse vorm. De gezegende palmtakken zijn geen wondermiddelen of hebben geen magische krachten. Het is niet zomaar een gewoontegebaar, de priester die groene takken zegent. De ware betekenis van de groene palmen wordt pas duidelijk doorheen de dagen die volgen. En op Palmzondag wordt de bedoeling al verwoord: 'Wij zijn hier nu samengekomen om te getuigen van onze bereidheid de Heer te volgen.' En we zingen: 'Hosanna, de Zoon van David. Gezegend die komt in de naam van de Heer.' Het is tot Jezus die zijn weg door en lijden en dood gaat naar Pasen, dat we ons richten. Christus volgen, dat is de inzet van de zegen over de palmen.

De vreugde van Witte Donderdag

Op Witte Donderdag herdenken wij de instelling van de eucharistie. Met zijn leerlingen vierde Jezus het laatste avondmaal. Wellicht heeft Hij bij een maaltijd zoveel keer de gaven van brood en wijn gezegend. Maar juist nu, met Witte Donderdag, geeft Jezus door zijn zegen het brood en de wijn een nieuwe dimensie. In de gaven van brood en wijn mogen we Hem zelf ontvangen. Hij geeft zichzelf aan ons als gedeeld brood en een beker gedeelde wijn. Tot het uiterste deelt Hij zijn leven met ons. Niet omdat we Hem zouden bewonderen en vereren. Wel omdat we vanuit zijn zelfgave zouden leven met elkaar. Gegeven mensen worden voor een ander, in de liefde tot het uiterste durven te gaan. Ook al is dit een uiterst moeilijke opgave. De hoop daagt ons uit zo te leven alsof het wel mogelijk is. Daarom geeft Jezus ons dat teken van de voetwassing. De ander in dienstbare liefde nabij zijn, dat doet Jezus tot het uiterste. Dat mogen wij doen: elkaar de voeten wassen, in gegeven liefde de ander nabij zijn en blijven. Deze avond wemelt van gevoelens van vreugde en droefheid. Vreugde om de vele gaven die Jezus ons geeft. Droefheid om zijn naderende dood. Hoe is het zo ver kunnen komen?

Stilte op Goede Vrijdag

Deze dag neemt ons mee op de weg van Jezus' lijden en kruisdood. Het is een dag van droefheid, maar een dag van heel veel hoop. Wij geloven dat er door het kruis redding is gekomen voor deze wereld. Midden deze wereld, getekend en gewond door onrecht en geweld, wordt het kruis van Jezus geplant. Wat in de wereld niet mogelijk is, gebeurt door de liefde die komt van het kruis. Ook al blijft er onrechtvaardigheid in de wereld, ook al is verdraagzaamheid zo zeldzaam geworden in het leven, ook al blijven mensen elkaar kwetsen in het leven, ... Het kruis is als een bron die ons zegt: 'Hij is sterker dan alle dood en onmacht. Zijn liefde is niet dood te krijgen.' Op Goede Vrijdag mogen we

naar de gekruisigde Jezus kijken. En, laten we zo lang naar Hem kijken tot we de Liefde zien. Zijn Liefde als hoop op een nieuwe toekomst.

Alleluia... De Heer is waarlijk opgestaan

De Liefde van Jezus brengt ons doorheen de stilte van Stille Zaterdag naar een nieuwe Paasmorgen. Daartoe wil de Paaswake ons begeleiden. Alles spreekt van nieuw leven, van liefde die sterke is dan de dood. Er wordt vuur gezegend en licht ontstoken. Het duister wordt verdreven. Ja, wat een genster van liefde toch niet kan doen. We luisteren naar eeuwenoude woorden uit de Schrift. Woorden die ons vertellen over nieuw leven. Woorden die ons voeden om zelf leven te geven aan mensen om ons heen. Er wordt water gezegend en we worden er mee besprenkeld. Een herinnering aan ons doopsel. Een hernieuwing aan de belofte van ons doopsel. Want gedoopt zijn, dat duurt een leven lang. Gedoopt zijn is de hoop bewaren, om in het leven van elke dag de liefde van Jezus zichtbaar en tastbaar te maken. Doorheen al deze woorden en tekens mogen we geloven: 'Hij is opgestaan, Hij leeft, Alleluia!' En daarvan mogen wij getuigen, als vreugdevolle Paasmensen. Zijn Liefde wil ons ook sterk maken om leven te brengen, daar waar dood en dodende machten dreigen te heersen.

Voor jullie allen wens ik een gezegende Goede Week. Laten we samen met Jezus zijn weg gaan. En ook als het lijden ons treft, laten we deelgenoot blijven aan Zijn Liefde.

JOHAN LOONES (reageren johan.loones@skynet.be)